

Sygn. akt V U 145/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy G. R. przedstawicielki ustawowej małoletnich I. R. i M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania G. R. przedstawicielki ustawowej małoletnich I. R. i M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 4 stycznia 2013 roku Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje małoletnim I. R. i M. R. prawo do renty rodzinnej poczynając od 31 października 2012 roku.

II. Orzeka, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VU 145/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 04.01. (...). wydaną na podstawie art. 65 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 153, poz. 1227 z 2009r. ze zm.) odmówił małoletnim I. R. i M. R. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu (...). D. R., albowiem D. R. na datę śmierci nie spełniał warunków do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem przyjmując całkowitą niezdolność do pracy w chwili śmierci należy uznać, że niezdolność ta powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia w dniu 20.06.2010r. Kwestię podlegania ubezpieczeniu z tytułu wykonywania pracy w Niemczech organ rentowy przekazał do rozpoznania Wydziałowi (...) Umów Międzynarodowych w N..

Odwołanie od powyższej decyzji złożyli małoletni I. R. i M. R. reprezentowani przez swą matkę G. R. jako ustawową przedstawicielkę, która wnosila o uwzględnienie okresu ubezpieczenia D. R. na terenie Niemiec i przyznanie świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

D. R. zmarł (...).2012r., urodził się (...). (k. 1 załączonych akt ZUS). Córka I. R. urodziła się (...), zaś syn M. R. (...). Dzieci są więc małoletnie i uczą się.

Podczas rozprawy w dniu 11.03.2013r. i 18.07.2013r. G. R. oświadczyła, iż domaga się przyznania renty rodzinnej wyłącznie na rzecz małoletnich i że tylko ta dwójka dzieci jest uprawniona do renty rodzinnej, bowiem trzeci syn jest dorosły i samodzielny, zaś innych dzieci pozamałżeńskich bądź pochodzących z innych związków (...) nie posiadał (k. 18 i k. 37).

Ubezpieczenie D. R. ustało 20.06.2010r. (k. 6). Jednakże po tej dacie D. R. podlegał ubezpieczeniu na terenie Niemiec od 1.05.2012r. do 31.10.2012r. (k. 32), co potwierdziła niemiecka instytucja ubezpieczeniowa D. R. B. w B..

Przy uwzględnieniu powyższego faktu należy więc uznać, iż zgon D. R. mający miejsce (...).2012r. nastąpił w okresie ubezpieczenia.

Zgodnie z treścią art. 65 ustawy o emeryturach i rentach z FUS cytowanej na wstępie renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń; przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy; zaś w myśl art. 57 cytowanej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

D. R. w ciągu całego ubezpieczenia udowodnił łącznie 12 lat 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a nie 25 lat. Zatem nie będzie miał w sprawie zastosowania art. 57 ust. 2.

Zaliczenie okresu ubezpieczenia D. R. przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową od 1.05.2012r. do 31.10.2012r. spowodowało, iż D. R. spełnił warunki do przyznania prawa do renty, bowiem zgon nastąpił w okresie ubezpieczenia, zaś zgodnie z treścią art. 65 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

Zatem całkowita niezdolność do pracy istniejąca z mocy prawa u D. R. w dacie śmierci powstała w okresie ubezpieczenia.

Dlatego uznając powyższe okoliczności i treść art. 129 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS należało przyznać uprawnionym małoletnim prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu poczynając od 31.10.2012r., bowiem wniosek o rentę rodzinną został zgłoszony bezpośrednio po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego.

Z przytoczonych powyżej powodów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Poza tym Sąd Okręgowy przyjął, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zgodnie z art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Należy podkreślić, że materiał dowodowy był niewystarczający do rozstrzygnięcia sprawy. Przepisy regulujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przed Sądem stwarzają większe możliwości dowodowe (art. 477⁸ kpc i nast.) oraz nie zawierają ograniczeń w stosunku do regulacji ogólnej postępowania dowodowego (art. 235-309 kpc).

Sąd po wykorzystaniu możliwości dowodowych ustalił ostatecznie sporne okoliczności uznając, że w tych okolicznościach odwołanie było uzasadnione.